

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3038/2020
23.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Ристић, адвокат из ..., против туженог „Generali Osiguranje Srbija” А.Д.О. чији је пуномоћник Бранкица Орловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 7647/2018 од 16.04.2019. године, у седници одржаној 23.09.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 7647/2018 од 16.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 7647/2018 од 16.04.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 701/17 од 04.10.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужили на име накнаде материјалне штете плати 2.925,00 динара за оштећену гардеробу и 250,00 динара за оштећене папуче – клонпе са законском затезном каматом од 29.05.2018. године до исплате; да тужили на име нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх плати по 150.000,00 динара, односно укупно 300.000,00 динара са законском затезном каматом од 04.10.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђених до тражених на име накнаде материјалне штете и нематеријалне штете и то за претрпљене физичке болове и страх до тражених по 300.000,00 динара, на име умањења животне активности 500.000,00 динара и на име умањења естетског изгледа – наружености 200.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове поступка од 91.154,00 динара са законском затезном каматом од доспећа до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 7647/2018 од 16.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 701/17 од 04.10.2018. године у ставу другом изреке, којим је одлучено о накнади штете за умањење животне активности и умањење естетског

изгледа – наружености. Ставом другим изреке, укинута је иста пресуда у ставу првом, ставу другом у делу за накнаду материјалне штете и нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх, као и у ставу трећем изреке, па је у овим деловима предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену (став први) тужила је изјавила поосебну ревизију, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку, с тим што ревизију изјављује због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 87/18), Врховни касациони суд налази да нема разлога за одлучивање о ревизији тужиле.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер се ревизијским наводима указује на чињеницу да је првостепени суд попустио да, приликом одлучивања о захтеву за вештачење, наложи вештаку медицинске струке да утврде степен умањења животне активности тужиле, тако да се вештаци нису изјаснили о постојању овог вида штете. Наведени разлози у ревизији не представљају законом прописане разлоге, због којих може да се изјави посебна ревизија, а осим тога ревизија у смислу члана 404. ЗПП, не може да се изјави због битних повреда одредаба ЗПП.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 10.03.2017. године са захтевом за накнаду нематеријалне и материјалне штете, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је 700.000,00 динара.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како је побијани део правноснажне пресуде испод динарске противвредности од 40.000 евра, што је законски цензус за изјављивање ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић